

Протокол

№

гр. София, 16.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45
състав, в публично заседание на 16.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11618** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:30 часа се явиха:

Жалбоподателят - Л. К.: уведомен от предходното съдебно заседание, явява се лично и се представлява от адвокат М. Г., с пълномощно на лист 49 по делото.

Ответникът - директор на дирекция „Миграция“: уведомен от предходното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрисконсулт Л. Ц.-П., с пълномощно на лист 88 по делото и от юрисконсулт В. Т., с пълномощно на лист 90 по делото.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпило на 18.03.2024 г. с вх.№ 10649 писмо от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите София – офис „Витоша“, с което е предоставена информация съгласно издаденото в полза на жалбоподателя съдебно удостоверение.

Адвокат Г.: Запознат съм с представените от ТД на НАП доказателства. Моля да се приемат.

Юрисконсулт Т.: Запознах се с документите от НАП и не възразявам да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмото-информация и приложенияте към него писмени доказателства, постъпили на 18.03.2024 г. от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите София – офис „Витоша“.

Адвокат Г.: Водим допуснатия ни свидетел. Същият се намира извън съдебната зала.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от страна на жалбоподателя свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: С. Е. Я., 44 годишен, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля Я.: (на въпроси на адвокат Г.) Познавам Л. К., може би от 2017 година и като живущ близо до моя дом, и като клиент. Аз имам автосервиз и се запознах с него и семейството му. Познавам и бившата му съпруга Д. доста добре. С него станаме близки, впоследствие и семейни приятели. Зная, че двамата имат две деца – момченца, Л. и Е., близнаци. Родени са през 2019 година. За издръжката на децата определено помагаша и двамата родители. Имам визуални наблюдения. По отношение на финансите е друга тема, за нея се грижеше предимно той. Д. не зная какво работи към настоящия момент. Докато контактувахме като приятелски семейства тя работеше на различни места, доколкото зная. Беше нещо свързано като търговски представител на някакви медицински продукти. Не беше нещо сериозно, напускаше, започваше работа, седеше у дома. Заплатата на Д. не зная каква е била, но такава една заплата за такъв тип служител определено не стига за начина на живот, който тя и децата водеха.

Юрисконсулт Т.: Възразявам. Свидетелят не може да прави преценка на финансовото състояние и предполагаема издръжка на семейството.

Свидетелят Я.: (на въпроси на адвокат Г.) Не зная каква е била заплата на Д.. Предполагам, че стандартът на живот, който имаха, трудно можеше тя да го осигури. Запознат съм с това, което се случи. Всички знаем, че той беше осъден и лежа в затвор в Германия. Л. замина за Германия, след това се прибра и сега си е тук. Д. беше в Германия при неговия брат доста време. След това си дойде. Всички помагаша за живота на децата. Той беше осигурил доста прилична сума, която аз съхранявах. Аз бях най-близкият, на който той прецени, че може да остави някаква сума, за да давам за нещата свързани с деца и каквото е необходимо. Не знаеше кога ще си дойдат. Той не ми е споделял, че желае развод с Д.. Дори беше изненадан, тъй като той самият не знаеше, че са разведени. Беше може би през 2022-2023 година, не си спомням датата, тъй като не ме касае, когато си дойде в България. След като Л. се върна в България

това беше единственото, което той правеше – желание по всякакъв начин да си вижда децата. Доколкото зная до момента не ги е виждал, защото при всеки един повод, му се отказваше. Той е споделял с мен. Казваше: „Виж сега какъв номер ми правят! Не ми ги дават, крият ги, местят адреси, не си вдигат телефона.“. Аз зная, че не си вижда децата. След решението за развод чрез мен той изплащаше издръжка за децата, аз плащах няколко месеца и адвокат ги внасяше по сметка на майката. Доколкото си спомням и там имаше проблеми. Издръжката се плащаше навреме, но майката казваше, че не е така и пристигат при нея със закъснение. Това обаче се доказва от платежните. Всичко е било навреме. След като Л. си дойде в България, разбрах че срещу него има някакви пуснати сигнали или нещо подобно от Д., явно с идеята да го възпрепятства да си вижда децата, да има проблеми. Подробности не зная. Зная, че тя се постара да не са му много леки нещата тук. Той никога не е осъществявал форма на насилие спрямо нея или децата. Децата са много малки, но те, моите деца и децата, които живеят в неговия блок, го обожават. Можете да попитате съседите дали е упражнявал насилие към децата и особено към нея.

Адвокат Г.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Свидетелят Я.: (на въпроси на юрисконсулт Т.) Живеем през две-три къщи и съм му близък приятел. Тогава когато живееха заедно. Ние станахме приятелски семейства с тях. Информацията ми, че тя не му дава децата, е от разказаното от него, но и от неща, които той ми показва снимани от него на телефона. Например: отива в Габрово, за да подари на децата подаръци за К.. Нейният баща отказва да му даде да ги види. Не му дават да види децата, като обяснението, доколкото си спомням, е било, че сега децата спят. Когато отива по-късно пак не му ги дават, като казват, че било късно, било неудобно.

Юрисконсулт Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Свидетелят Я.: (на въпроси на съда) Зная за какво е това дело. Според мен е, за да бъде екстрадиран Л.. Не зная как се нарича правилно.

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което освободи същия от съдебната зала.

Адвокат Г.: Представям и моля да приемете определение на Районен съд Сливница за постановени привременни мерки, с които се определя режим и начин на свиждане и личен контакт на децата с бащата. В случай че се потвърди заповедта на Дирекция „Миграция“ той изобщо няма да има възможност да си вижда децата и да осъществява контакт с тях. Представяме и психологическа експертиза, от която е видно, че лицето е здраво, не страда от психически заболявания и не проявява агресия.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ за запознаване на ответната страна представените документи.

Юрисконсулт Т.: Считам и двата днес представени документа за неотнормими към спора по делото. Предмет не е психиатричното и психологическото състояние на

жалбоподателя, нито това какви мерки и колко време, тъй като тези привременни мерки са за един кратък период от време и те няма по никакъв начин да имат отношение към настоящото производство. Моля да не се приемат като доказателства по делото, тъй като са неотнормирани и не доказват никакви факти, които са от съществено значение за разглеждания спор по същество. Ние никога не сме твърждали, че жалбоподателят има някакъв психически проблем. Това не е спорно обстоятелство. Има съдебно решение за развод, в което тези обстоятелства са изследвани и е определен режим на виждане.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание от страна на жалбоподателя копие на Определение № 122 от 12.03.2024 г., постановено от Районен съд – Сливница, III граждански състав по гражданско дело № 20231890100745 по описа за 2023 година, за определяне на привременни мерки на контакт на децата с техния баща Л. К. и психиатрическа и психологическа оценка по отношение Л. К., изготвена от д-р М. Х. С. (специалист по психиатрия) и Д. С. З.-С. (специалист по клинична психология) на 11.12.2023 г., като по тяхната относимост съдът ще се произнесе с крайния си акт по съществото на спора.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат Г.: Моля да постановите решение, с което да отмените издадената заповед от Дирекция „Миграция“. Считаю същата за неправилна и незаконосъобразна. В цитираната заповед на Дирекция „Миграция“ са посочени два аргумента, чрез които се иска отмяна на статута на моя доверител Л. К.. В цитираната заповед си сочи, че лицето е извършило престъпление, за което е предвидено отнемане на статута, но всъщност това престъпление не е осъществено на територията на Република България. Категорично законът в хипотезата на чл. 10, ал. 1, т. 6 е неприложим. Няма налице хипотеза да се тълкува разширително. Освен това, в официалната заповед се споменава, че не полага грижи за децата си Е. и Л.. В разпита на свидетеля в днешното съдебно заседание се установи по безспорен и категоричен начин, че Л. К. е имал главна водеща роля в семейството, помагал е, издържал е семейството финансово. Дори когато се е наложило да замине за Германия, той е оставил значителна сума пари на свой близък приятел, а именно С., като именно с тези пари е издържано семейството. След трансфера му в Република България доверителят ми продължава да изплаща издръжка за децата, но въпреки това не е можел да вижда децата си. Именно това е проблемът в това производство. Административният орган не е изпълнил изцяло действията и не е съблюдавал дали жалбоподателят има реална

връзка с децата си и по този начин се нарушава практиката на Европейския съд по правата на човека и Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ) и се нарушава връзката на бащата с децата. Ако се потвърди обжалваната заповед Л. К. няма да може да вижда децата си. Ще му бъде много по-трудно да влиза в страната, за да осъществява контакт с тях. Моля да ни бъде даден срок писмени бележки. Моля да ни присъдите сторените в производството разноски. Ще представя списък на разноските видно с писмените бележки. Моят доверител желае да изложи своето становище по делото.

Жалбоподателят (лично): От една година се боря на всички инстанции. Стигнах до разни министерства. Черногорското министерство се е свързало с Българското министерство, немските власти съм уведомял. Тази мъка, която водя, я водя на всички възможни нива. В институциите, в медиите. Следващата седмица ще бъде в „24 часа“ с всички доказателства. Има много образувани досъдебни производства против Д.. Видели сте, че е свързано с фалшиви документи. Знаят и адвокат, и нотариус, всеки момент трябва да излезе дело. Имам други дела за откраднати от нея пари на С. и на друг човек, за които има и досъдебно производство. Всички апартаменти, които съм имал, тя е продала. Има по вестниците и по телевизията информация за това. Минал съм през ЧСИ. Тя постоянно сменя адреси. Прокурор я е видял, че не живее в Сливница. ДПС Сливница, шефът на ДПС Сливница е потвърдил, че никога не е виждал нея и децата. Има постоянно някакви лъжи от нея. Пуска до „Миграция“ и това ще проуча основно. Аз имам постоянно гражданство. С нея сключих брак през 2018 година и тогава вече имах постоянно гражданство в България още от 2012 година. Имам черногорско и сръбско гражданство и затова не съм взел българско. Няма да се откажа. Има много дела, водим и други дела. Срещу „Миграция“ водим разследване, защото „Миграция“ проверява само мен. „Миграция“ казва, че не знае къде е моят паспорт, а той е бил предоставен във вътрешно разследване. В началото те са ми взели документите. Дошъл съм тук в София, за да съм по-близо до децата. Разбирам, че съм разведен. Всички пари ми е взела. Аз не говоря за парите нищо. Не може никой да ме плюва, след като аз съм помогнал. Разказвам Ви история. Ще видите и в „24 часа“ през кои хора се е минавало, комуникации и такива неща. Началникът на „Миграция“ знае, че адвокат Г. ми е дал личната карта в „Миграция“ и ми е казал, че всичко жена ми е направила. Аз не съм направил нищо на тази държава. Аз съм тук и се грижа и се боря за децата си. Брат ми живее в Германия. Аз нямам вече нищо в Черна гора от години. Аз дори вече нямам майка и баща в Черна гора. Децата ми са тук. Нищо, че съм разведен. Д. постоянно идва и ми извърта номера. Тя казва, че съм се оженил за нея за документи или за да остана в България. Това не е вярно. Мъча се тук постоянно и „Миграция“, тъй като са намесени в това, и аз го доказвам, че всичко иска да направи така, че да ме изгони, тя започва дело. Аз идвам тук в България, за да ми помагат, с извинение, цигани да ми дават чаршафи в затвора, а собствената ми жена и децата, на която аз съм оставил всичко. Тук всичко съм оставил на нея. 200 хиляди лева, мои пари от банката, останаха за нея. Има доказателства за това, което казвам. Животът ми е много труден. Сърцето ме боли. Не мога да виждам децата си. От тази „Миграция“. Взимат ми документите, връщат ми документите. Ако някой ме слуша - аз се боря за децата си. Ако не ме оставите в страната ще направите най-голямата грешка. Ако не съм тук, аз ще бъда отделен от децата си. Вижте колко дела водя. Аз правя всичко, за да ги виждам. Ходят с мен

свидетели и от инстанциите и полицаите, тя не може да се бори с мен, не може това да продължава. Имам заведено дело, защото тя иска да се заличи регистрацията ми от мои собствени адреси, където имам имоти, а Вие знаете колко е трудно да се заличи. Тя ме е заличила от всички адреси, за да нямам нищо общо и да видят от „Миграция“. Моля, от човешка гледна точка да отсъдите! Аз не съм направил нищо на тази държава. За децата никой не ми е помагал. Моето семейство помагаше за децата ми, а не „Миграция“. Те направиха всичко това.

Юриконсулт Т.: В чисто човешки план изложеното от страна на жалбоподателя не е предмет на разглеждане в издадената заповед. В нея основния факт е, че чужденецът е осъден в Германия. Основен факт, който е изследван, е осъждането на господин К. в Германия. За България той е лице с предоставено постоянно пребиваване в страната, лице което трябва да се ползва от всички права, но и има всички задължения, които имат българските граждани и трябва да спазва българското законодателство така, както всеки български гражданин. Осъждането му в Германия има отношение, но не затова и не на основание чл. 10, т. 6 от ЗЧРБ, както каза адвокатът и е направено такова възражение, което сме го взели предвид и затова издадената заповед не е издадена за това, че той е бил осъждан за престъпление, наказващо се с повече от една година затвор, но това не е основание да не отчетем факта на осъждането, какъвто не се отрича в тази зала. Лицето е осъдено за престъпление, което съгласно нашия български Наказателен кодекс е съотносимо към чл. 321 от НК. Това е сериозно престъпление за участие в организирана престъпна група. Това са фактите. В тази връзка, с тези си действия като лице, което постоянно се е устроило на територията на Република България и което има всички задължения каквито и българските граждани, то извършвайки това престъпление, с тези си действия той злепоставя българската държава и това е нашето твърдение, това е една от материалноправните предпоставки за издаване на оспорената заповедта. Не това, че чужденецът не полага грижи за семейството и децата си. Никой не оспорва това. Това са твърдения, които са заявени от съпругата и това са обстоятелства, които са изследвани във връзка със засягане на личния и семеен живот, както на чужденеца, така и на децата и грижата за съпругата, която вече не е настояща, но на децата определено. Член 8 от ЕКПЧ допуска държавата да се намеси в личния и семейния живот тогава, когато счете, че са засегнати права, когато счете, че биха били засегнати права на други граждани на обществото, така че допустима е тази намеса именно съгласно член 8, ал. 2 от Европейската конвенция по правата на човека. Считаю изложените доводи както от адвоката, така и от жалбоподателя, за неотнормими към предмета на настоящия спор, тъй като материалноправната предпоставка в случая е осъждането на г-н К., да, но в контекста на това, че чрез това извършване на престъплението той злепоставя българската държава, която му е предоставила право на постоянно пребиваване и в който той от дълго време се е установил и живее, като следва да спазва законите на тази държава. Във връзка с горното считам, че са налице материално-правните предпоставки, които обуславят издаването на заповедта, поради което моля да я потвърдите като правилна и

законосъобразна. Изложените обстоятелства от разпитания в днешното съдебно заседание свидетел бяха твърдения, които свидетелят е чул или му е показал жалбоподателят, поради което считам, че тези показания са от една страна неотнормими, а от друга страна - недоказани. Представените документи за финансови преводи са абсолютно неотнормими към делото, именно защото не касаят предмета по същество. Те следва да бъдат изследвани в едно друго производство, свързано с правата, които господин К. търси, за да има контакт с децата си. Това, обаче не е настоящото производство. Това е предмет на производство по Закона за закрила на детето. Тъй като не е известен хонорарът, претендиран от насрещната страна, ако този размер е над минималния, то правя възражение за прекомерност, тъй като делото не се характеризира с фактическа и правна сложност. Претендираме присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Юрисконсулт П.: Присъединявам се към казаното от колежката Т..

Реплика на жалбоподателя: Ако от „Миграция“ ме изгонят, аз какво ще правя? Как ще се виждам с децата си? Не може да казват, че този въпрос не е по това дело. Аз няма да лъжа. Съдът е запознат, че съм работил в кол център, който ми е дал възможност за работа. Бившата ми жена също работи там. За да не влезе в затвора, аз съм взел всичко върху мен. Това го пише и във вестниците. Тя е излъгала, че не знае къде съм. Сега знае къде съм, а преди не е знаела къде съм. Аз съм работил в кол център, а не съм бил никакъв шеф там. Само съм работил там. Може ли всички колеги, които са работили там, срещу тях да няма нищо и само спрямо мен да е направено това. Това се знае, целият случай се знае. Тя направи всичко, за да страдам аз тук.

Реплика на адвокат Г.: Възразявам по направеното искане за юрисконсултско възнаграждение, тъй като е неоснователно и недължимо – юрисконсултите са служители на ответника. Възразявам да бъде присъждано.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 10-дневен срок считано от днес за депозиране писмени бележки по предмета на делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:02 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: